

תנ"ך

יחידת הלימוד השלישית

הוראות לנבחן

- א. משך הבחינה: שעה ורבע.
- ב. מבנה השאלון ומפתח ההערכה: בשאלון זה שני פרקים.
פרק ראשון – מנהיגות ומנהיגים במקרא – (16×2) – 32 נקודות
פרק שני – דוד ומנהיגותו – $(26 \times 2) + (16 \times 1)$ – 68 נקודות
סה"כ – 100 נקודות
- ג. חומר עזר מותר בשימוש: תנ"ך שלם בלי פירושים, בלי תוספות ובלי תרגום.
מותר להשתמש בתנ"ך שיש בו מפות.
- ד. הוראות מיוחדות: (1) אל תעתיק את השאלה; כתוב את מספרה בלבד.
(2) התרכז בנושא. שים לב לכתב, לכתוב ולפסוק.
- הערה: בקטעים המצולמים מן התנ"ך בא השם המפורש בצורת ה'.

כתוב במחברת הבחינה בלבד, בעמודים נפרדים, כל מה שברצונך לכתוב בטיוטה (ראשי פרקים, הישגים וכדומה).
רשום "טיוטה" בראש כל עמוד טיוטה. רישום טיוטות כלשהן על דפים שמחוץ למחברת הבחינה עלול לגרום לפסילת הבחינה;

ההנחיות בשאלון זה מנוסחות בלשון זכר ומכוונות לנבחנות ולנבחנים כאחד.

ב ה צ ל ח ה !

/המשך מעבר לדף/

ה ש א ל ו ת

פרק ראשון – מנהיגות ומנהיגים במקרא (32 נקודות)

בפרק זה עליך לענות על שתי שאלות: על אחת מהשאלות 1-2, ועל אחת מהשאלות 3-4. (לכל שאלה – 16 נקודות)

ענה על אחת מהשאלות 1-2.

1. אי מלמט (בספר תולדות עם ישראל בימי קדם) ומי בובר (בספרו מלכות שמים) רואים במשל יותם (שופטים, ט', 1-20) ביטוי להלכי רוח אנטי-מלוכניים כיצד מסביר כל אחד מהם את עמדתו?
2. לדברי ת"ה רובינסון (במאמרו "מלכותו של דוד"), עמדת ישראל כלפי המלוכה הייתה שונה מן העמדה המקובלת במזרח הקדום כלפי המלוכה.
 - א. מה הייתה העמדה הישראלית כלפי המלוכה, על פי מאמר זה? (8 נקודות)
 - ב. הדגם עמדה זו על פי דברים, י"ז, 19-20 וירמיה, כ"ב, 13. (8 נקודות)

/המשך בעמוד 3/

ענה על אחת מהשאלות 3-4.

3. קרא **שמואל א**, ט"ו, 11-1, 16-19.

- א. בפסוקים אלה מסופר על צו שהטיל ה' על המלך שאול, ועל דרך הביצוע של הצו. מה אפשר ללמוד על סמכויות המלך בישראל על פי הצו שהטיל ה' על שאול, ומה אפשר ללמוד מ**דבר** ביצוע הצו על תפיסת שאול את סמכויות המלך? בסס את דבריך על הכתוב. (12 נקודות)
- ב. על פי פסוקים אלה, הסבר **שנ** תפקידים שעל הנביא למלא ביחסיו עם המלך. בסס את דבריך על הכתוב. (4 נקודות)

4. קרא **דברים**, י"ז, 14-15; **שמואל א**, ח', 5-6.

- א. **בדברים**, י"ז, 14-15 נאמר: "כי תבא אל הארץ... שום תשים עליך מלך". **ראב"ע** מפרש: "שום תשים" – רשות. קרא **שמואל א**, ח', 5-6, ואת פירוש רד"ק שלפניך:
- רד"ק**: "שימה לנו מלך" – אמרו חז"ל: גי מצוות נצטוו ישראל בכניסתן לארץ: למנות להם מלך (**דברים**, י"ז, 14) ולמחות זרע עמלק (**דברים**, כ"ה, 19) ולבנות בית הבחירה (**דברים**, י"ב, 11-10). אם כן, למה היה הדבר רע בעיני ה'? לפי שבתרעומת שאלו אותו ולא לשם מצווה.
- (1) מהי המחלוקת בין שני הפרשנים בנוגע למינוי מלך בישראל? ציין את עמדתו של כל פרשן. (6 נקודות)
- (2) לפי רד"ק, מדוע בקשת העם להמליך עליהם מלך הייתה רעה בעיני ה'? (4 נקודות)
- ב. על פי המסופר ב**שמואל א**, ח', 7-9, מדוע בקשת העם להמליך עליהם מלך הייתה רעה בעיני ה'? (6 נקודות)

פרק שני – דוד ומנהיגותו (68 נקודות)

בפרק זה עליך לענות על שלוש שאלות: על שתיים מהשאלות 5-7 (לכל שאלה – 26 נקודות), ועל אחת מהשאלות 8-9 (16 נקודות).

ענה על שתיים מהשאלות 5-7.

בכל שאלה שבחרת, ענה על שניים מהסעיפים א-ג.

(לכל סעיף – 13 נקודות; סה"כ לכל שאלה – 26 נקודות)

5. קרא שמואל א, י"ט, 1-17.

וידבר שאול אל־יונתן בנו
 ואל־כל־עבדיו להמית את־דוד ויהונתן בן־שאול חפץ
 ב־דוד מאד: ויגד יהונתן לדוד לאמר מבקש שאול אבי
 להמיתך ועתה השמר־נא בפקד וישבת בסתר ונחבאת:
 ואני אצא ועמדתי ליד־אבי בשדה אשר אתה שם ואני אדבר
 בך אל־אבי וראיתי מזה והגדתי לך: וידבר
 יהונתן בדוד טוב אל־שאול אביו ויאמר אליו אל־יחטא
 המלך בעבדו בדוד כי לוא חטא לך וכי מעשיו טוב־לך
 ה־מאד: וישם את־נפשו בכפו ויך את־הפלשתים ויעש ה־
 תשועה גדולה לכל־ישראל ראית ותשמח ולמה תחטא בדם
 נקי להמית את־דוד חנם: וישמע שאול בקול יהונתן וישבע
 שאול חי־ה־אס־יומת: ויקרא יהונתן לדוד ויגד־לו יהונתן
 את כל־הדברים האלה ויבא יהונתן את־דוד אל־שאול
 ויהי לפניו כאתמול שלשום: ותוסף המלחמה
 להיות ויצא דוד וילחם בפלשתים ויך בהם מכה גדולה וינסו
 מפניו: ותהי רוח ה־ה־רעה אל־שאול והוא בביתו יושב
 וחניתו בידו ודוד מנגן ביד: ויבקש שאול להפוז פחנית בדוד
 ויבקר ויפטר מפני שאול ויך את־החנית בקיר ודוד נס וימלט
 בלילה הוא: וישלח שאול מלאכים אל־בית
 דוד לשמרו ולהמיתו בפקד ותגד לדוד מיכל אשתו לאמר
 אס־אינך ממלט את־נפשך הלילה מחר אתה מומת: ותורד
 מיכל את־דוד בעד החלון וילך ויברח וימלט:

(שים לב: המשך הקטע וסעיפי השאלה בעמוד הבא.)

וַתִּקַּח מִיכַל
 אֶת־הַתְּרָפִים וְתָשֶׂם אֶל־הַמָּטָה וְאֵת כְּבִיר הָעֵינַיִם שָׂמָה
 מִרְאֲשֵׁתָיו וְתָכַס בַּבָּגָד: וַיִּשְׁלַח שְׂאוֹל מַלְאָכִים
 לְקַחַת אֶת־דָּוִד וְתֹאמַר חֲלֵה הוּא:
 שְׂאוֹל אֶת־הַמַּלְאָכִים לֵרְאוֹת אֶת־דָּוִד לֵאמֹר הֲעִלּוּ אֹתוֹ
 בַּמָּטָה אֵלַי לְהַמְתּוֹ: וַיָּבֹאוּ הַמַּלְאָכִים וְהִגִּיהָ הַתְּרָפִים אֶל־
 הַמָּטָה וּכְבִיר הָעֵינַיִם מִרְאֲשֵׁתָיו: וַיֹּאמֶר שְׂאוֹל
 אֶל־מִיכַל לְמָה פָּכַח רַמְיָתַי וְתִשְׁלַחֵי אֶת־אֵיבֵי וַיִּמְלֹט
 וְתֹאמַר מִיכַל אֶל־שְׂאוֹל הוּא־אָמַר אֵלַי שְׁלַחֵנִי לְמָה אָמִיתְךָ:

ענה על שניים מהסעיפים א-ג.

א. קרא פסוקים 1-4.

- (1) בפסוקים אלה שואל מכונה כמה פעמים "אביו", ופעם אחת "אביו", ויהונתן מכונה "בנו" ו"בן שואל". על רקע המסופר בפסוקים 1-4, מה מדגיש הסופר המקראי באמצעות השימוש בכינויים אלה? (7 נקודות)
- (2) בפסוק 4 יהונתן פונה אל אביו בכינוי "מלך", ואת דוד הוא מכנה "עבדו" של המלך. מה יכולה להיות הסיבה שבפנייה זו יהונתן משתמש דווקא בכינויים אלה? (6 נקודות)

ב. קרא פסוקים 8-10.

- (1) מיד לאחר שמסופר על הניצחון של דוד על הפלשתים מסופר ששואל ניסה להרגו. הסבר את הקשר בין ניצחונו של דוד על הפלשתים ובין הניסיון של שואל להרגו. (5 נקודות)
- (2) החזרה על השורשים נו"ס ונכ"ה בפסוקים 8, 10 רומזת על פער בין הניצחון של דוד על הפלשתים ובין התגמול שהוא זוכה לו. הסבר דברים אלה, ובסס אותם על הכתוב. (8 נקודות)

- ג. בקטע שלפניך הן יהונתן הן מיכל מוכיחים הלכה למעשה את אהבתם לדוד. תאר איך באה לידי ביטוי בקטע זה האהבה של יהונתן לדוד והאהבה של מיכל לדוד. בסס את דבריך על הכתוב.

וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הַתְּקוּעִית
 אֶל-הַמֶּלֶךְ וַתִּפֹּל עַל-אִפֶּיהָ אֲרִצָּה וַתִּשְׁתַּחֲוּ וַתֹּאמֶר הוֹשַׁעַה
 הַמֶּלֶךְ: וַיֹּאמֶר-לָהּ הַמֶּלֶךְ מִה-לָּךְ וַתֹּאמֶר
 אֲבֵל אִשָּׁה-אֶלְמָנָה אֲנִי וַיָּמַת אִישִׁי: וּלְשִׁפְחָתְךָ שְׁנֵי בָנִים
 וַיִּנְעֻזוּ שְׁנֵיהֶם בַּשָּׂדֶה וְאִין מִצִּיל בֵּינֵיהֶם וַיָּכּוּ הָאֶחָד אֶת-הָאֶחָד
 וַיָּמַת אֹתוֹ: וְהִנֵּה קָמָה כָּל-הַמִּשְׁפָּחָה עַל-שִׁפְחָתְךָ וַיֹּאמְרוּ
 תָנִי אֶת-מִכָּה אַחִיו וְנִמְתְּהוּ בַנֶּפֶשׁ אַחִיו אֲשֶׁר הָרַג וְנִשְׁמִידָה
 גַּם אֶת-הַיּוֹדֵשׁ וְכִבּוּ אֶת-גְּחֹלְתִי אֲשֶׁר נִשְׂאָרָה לְבִלְתִּי שׁוֹם-
 לְאִישֵׁי שָׁם וְשֹׂאֲרִית עַל-פְּנֵי הָאֲדָמָה: וַיֹּאמֶר
 הַמֶּלֶךְ אֶל-הָאִשָּׁה לְכִי לְבֵיתְךָ וְאֲנִי אֲעֲזֶה עֲלֶיךָ: וַתֹּאמֶר
 הָאִשָּׁה הַתְּקוּעִית אֶל-הַמֶּלֶךְ עָלַי אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ הָעוֹן וְעַל-בֵּית
 אָבִי וְהַמֶּלֶךְ וְכִסְאוֹ נָקִי:
 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ הַמְדַבֵּר
 אֵלַיךְ וְהִבֵּאתוּ אֵלַי וְלֹא-יִסֹּף עוֹד לָגַעַת בְּךָ: וַתֹּאמֶר וַיִּזְכֹּר-
 נָא הַמֶּלֶךְ אֶת-הָאֱלֹהִים מִהֲרַבִּית גֹּאֵל הַדָּם לְשַׁחַת וְלֹא
 יִשְׁמִידוּ אֶת-בְּנֵי וַיֹּאמֶר חִי-הָאֱסִיפֵל מִשְׁעַרְתִּי בְּנֶךְ
 אֲרִצָּה: וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה תְּדַבֵּר-נָא שִׁפְחָתְךָ אֶל-אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ
 דָּבָר וַיֹּאמֶר דְּבָרִי: וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה וְלָמָּה
 חֲשַׁבְתָּה כֹּזֵאת עַל-עַם אֱלֹהִים וּמְדַבֵּר הַמֶּלֶךְ הַדָּבָר הַזֶּה
 כְּאִשֶּׁם לְבִלְתִּי הַשִּׁיב הַמֶּלֶךְ אֶת-נִדְחוֹ: כִּי-מוֹת נָמוֹת וְכַמִּים
 הַנְּגִדִים אֲרִצָּה אֲשֶׁר לֹא יֵאֲסָפוּ וְלֹא-יִשָּׂא אֱלֹהִים נֶפֶשׁ וְחֹשֵׁב
 מַחְשָׁבוֹת לְבִלְתִּי יִדַּח מִמֶּנּוּ נִדְחָ:

שים

מהרפת

ענה על שניים מהסעיפים א-ג.

א. (1) מה ניסתה האישה התקועית להשיג באמצעות הצגת מקרה בדוי בפני דוד?
(6 נקודות)

(2) יש הטוענים כי אחד הרעיונות המרכזיים בסיפור הוא התנגדות לגאולת דם.
בסס טענה זו על שני פרטים בדברי האישה לדוד, והסבר כל פרט.
(7 נקודות)

ב. קרא פסוקים 5-11.

דברי האישה התקועית ערוכים בצורה נבונה. שלב אחר שלב היא גורמת לדוד להשיב את התשובה הרצויה לה.

תאר שלושה שלבים בדברי האישה אל דוד, ובתשובתו של דוד אליה בכל שלב.

ג. בפסוקים 12-14 האישה התקועית קושרת בין המקרה הבדוי למקרה של דוד.

(1) איך האישה קושרת בדבריה בין שני מקרים אלה? (6 נקודות)

(2) הדימוי בפסוק 14 מסייע לאישה להשיג את מטרתה.

הסבר את הדימוי, וכתוב כיצד הוא מסייע לאישה להשיג את מטרתה.

(7 נקודות)

וַיְבָרֶךְ דָּוִד

אֶת־הַיְיָ לְעֵינֵי כָל־הַקָּהָל וַיֹּאמֶר דָּוִד בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
 א אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲבֵינוּ מֵעוֹלָם וְעַד־עוֹלָם: לַיְיָ הַגְּדֹלָה
 וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֳרֹת וְהַנְּעֻץ וְהַהוֹד כִּי־כָל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ
 ב לַיְיָ הַמְּמֹלָכָה וְהַמְתַּנְשָׂא לְכָל לְרֹאשׁ: וְהַעֲשֵׂר וְהַכְּבוֹד
 מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל וּבִידֶךָ כַּח וּגְבוּרָה וּבִידֶךָ לְגֹדֵל
 ג וְלַחֲזָק לְכָל: וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ וּמְהַלְלִים
 ד לְשֵׁם תְּפָאֳרֶתְךָ: וְכִי מִי אֲנִי וּמִי עַמִּי כִּי־נַעֲצֹר כַּח לְהַתְנַדֵּב
 ט כּוֹזֵאת כִּי־מִמֶּךָ הִפֵּל וּמִיֶּדֶךָ נָתַנוּ לָךְ: כִּי־גֵרִים אֲנַחְנוּ
 טו לְפָנֶיךָ וְתוֹשָׁבִים כָּל־אֲבֹתֵינוּ כְּעַל וּיְמֵינוּ עַל־הָאָרֶץ וְאִין
 טז מְקוּוֹה: יְיָ אֱלֹהֵינוּ כָּל הַקְּמוֹן הַזֶּה אֲשֶׁר הַכִּינּוּנוּ לְבָנוֹת־
 ז לָךְ בַּיִת לְשֵׁם קֹדֶשְׁךָ מִיֶּדֶךָ הֵיא וְלָךְ הִפֵּל: וַיְדַעְתִּי אֱלֹהֵי
 ח כִּי אַתָּה בָּתֵּן לִבִּי וּמִיִּשְׂרָיִם תִּרְצֶה אֲנִי בַיִּשָׁר לִבְבִי הַתְּנַדְּבֹתִי
 ט בְּל־אֱלֹהִים וְעַתָּה עִמָּךְ הִנְמַצְאוּ־פִי רְאִיתִי בְשִׂמְחָה לְהַתְנַדֵּב־
 י לָךְ: יְיָ אֱלֹהֵי אֲבֹרָהִם יִצְחָק וַיִּשְׂרָאֵל אֲבֹתֵינוּ שְׂמֵרָה־
 יא זֹאת לְעוֹלָם לַיַּעַר מַחֲשָׁבוֹת לִבִּי עִמָּךְ וְהִכֵּן לִבְכֶם אֲלֵיךְ:
 יב וְלִשְׁלֹמֹה בְנִי תֵן לִבִּי שְׁלֵם לְשִׁמּוֹר מִצִּוְיֶיךָ עֲדוֹתֶיךָ וְחֻקֶּיךָ
 יג וְלַעֲשׂוֹת הִפֵּל וּלְבָנוֹת הַבַּיִתָּה אֲשֶׁר־הַכִּינּוּתִי: וַיֹּאמֶר
 דָּוִד לְכָל־הַקָּהָל בְּרוּכ־נָא אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵיכֶם וּבִרְכוּ כָל־
 יד הַקָּהָל לַיְיָ אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיהֶם וַיִּקְדּוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּ לַיְיָ וּלְמֶלֶךְ:
 טו וַיִּזְבְּחוּ לַיְיָ וּזְבָחִים וַיַּעֲלוּ עֹלוֹת לַיְיָ לְמַחֲרַת הַיּוֹם
 טז הַהוּא פָרִים אֲלֹף אֲלִים אֲלֹף כִּבְשִׂים אֲלֹף וְנִסְכֵיהֶם וּזְבָחִים
 יז לְרֹב לְכָל־יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׂתּוּ לִפְנֵי יְיָ בַּיּוֹם הַהוּא
 יח בְּשִׂמְחָה גְדוּלָה וַיִּמְלִיכוּ שְׁנֵית לְשִׁלְמֹה בֶן־דָּוִד וַיִּמְשְׁחוּ
 יט לַיְיָ לְנֶגֶד וּלְצִדּוֹק לְכֹהֵן: וַיֵּשֶׁב שְׁלֹמֹה עַל־כִּסֵּא יְיָ
 כ לְמֶלֶךְ תַּחַת־דָּוִד אָבִיו וַיַּעֲלֶה וַיִּשְׁמְעוּ אֲלָיו כָּל־יִשְׂרָאֵל:
 כא וְכָל־הַשָּׂרִים וְהַגְּבֻרִים וְגַם כָּל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ דָּוִד נָתַנוּ יָד תַּחַת
 כב שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ: וַיַּגְדֵּל יְיָ אֶת־שְׁלֹמֹה לְמַעַלָּה לְעֵינֵי כָל־
 כג יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן עָלָיו הוֹד מַלְכוּת אֲשֶׁר לֹא־הָיָה עַל־כָּל־מֶלֶךְ
 כד לְפָנָיו עַל־יִשְׂרָאֵל:

הוא

ענה על שניים מהסעיפים א-ג.

א. בפסוקים 10-19 שלפניך דוד מזכיר את התנדבותו ואת התנדבות העם.

(1) מהי המטרה שלשמה מתנדבים דוד והעם? (5 נקודות)

(2) על פי פסוקים 14, 16, איך דוד מסביר את הרצון להתנדב? (8 נקודות)

ב. בדברי הברכה של דוד לאלוהים בפסוקים 10-17 מודגשת גדולת האל מול קטנות האדם.

(1) הבא מן הקטע שתי דוגמאות המעידות על גדולת האל, ושתי דוגמאות

המעידות על קטנות האדם מול האל, והסבר כל דוגמה (סה"כ – ארבע דוגמאות).

(9 נקודות)

(2) איזה רעיון מדגישה השוואה זו בין האל לאדם בקטע שלפניך? (4 נקודות)

ג. קרא **דברי הימים א**, כ"ג, 1; כ"ט, 22-25.

כתובים אלה סותרים את המסופר ב**מלכים א**, א' על אופן העברת השלטון מדוד לשלמה.

(1) במה שונה התיאור של אופן העברת השלטון מדוד לשלמה ב**מלכים א**, א' מן

התיאור ב**דברי הימים א**, כ"ג, 1; כ"ט, 22-25? (8 נקודות)

(2) מהי מגמת השינוי ב**דברי הימים**? (5 נקודות)

ענה על אחת מהשאלות 8-9. (16 נקודות)

8. קרא שמואל ב, ו', 11-23.

וַיֵּשֶׁב אֲרוֹן יְהוָה
 בֵּית עֶבֶד אָדָם הַגָּתִי שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים וַיְבָרֶךְ יְהוָה אֶת-
 עֶבֶד אָדָם וְאֶת-כָּל-בֵּיתוֹ: וַיִּגְדַּל לְמֶלֶךְ דָּוִד לֵאמֹר בָּרֶךְ יְהוָה
 אֶת-בֵּית עֶבֶד אָדָם וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר-לוֹ בְּעֶבֶד אֲרוֹן הָאֱלֹהִים
 וַיֵּלֶךְ דָּוִד וַיַּעַל אֶת-אֲרוֹן הָאֱלֹהִים מִבֵּית עֶבֶד אָדָם עִיר דָּוִד
 בְּשִׂמְחָה: וַיְהִי כִּי צָעְדוּ נְשָׂאֵי אֲרוֹן יְהוָה שְׁשֵׁה צַעֲדִים וַיִּזְבַּח
 שׂוֹר וּמְרִיא: וְדָוִד מְכַרְכֵּר בְּכָל-עֵז לִפְנֵי יְהוָה וְדָוִד חָגַר
 אֶפֶוד בַּד: וְדָוִד וְכָל-בֵּית יִשְׂרָאֵל מַעֲלִים אֶת-אֲרוֹן יְהוָה
 בַּתְּרוּעָה וּבְקוֹל שׁוֹפָר: וַהֲיָה אֲרוֹן יְהוָה בָּא עִיר דָּוִד וּמִיכַל
 בַּת-שָׂאוֹל נִשְׁקָפָה וּבַעַד הַחֲלוֹן וַתֵּרָא אֶת-הַמֶּלֶךְ דָּוִד מִפְּנֵי
 וּמְכַרְכֵּר לִפְנֵי יְהוָה וַתִּבְזוּ לוֹ בַּלְּבָבָהּ: וַיָּבֹאוּ אֶת-אֲרוֹן יְהוָה
 וַיִּצְגּוּ אֹתוֹ בְּמִקְוָמוֹ בַּתּוֹךְ הָאֹהֶל אֲשֶׁר נִטְהַלּוּ דָוִד וַיַּעַל דָּוִד
 עֲלוֹת לִפְנֵי יְהוָה וְשִׁלְמִים: וַיֵּכַל דָּוִד מִהַעֲלוֹת הָעוֹלָה
 וְהַשְּׁלָמִים וַיְבָרֶךְ אֶת-הָעָם בְּשֵׁם יְהוָה עֲבָאוֹת: וַיַּחֲלֶק לְכָל-
 הָעָם לְכָל-הַמּוֹן יִשְׂרָאֵל לְמֵאִישׁ וְעַד-אִשָּׁה לְאִישׁ חֶלֶת לֶחֶם
 אֶחָת וְאֶשְׁפָּר אֶחָד וְאִשִּׁישָׁה אֶחָת וַיֵּלֶךְ כָּל-הָעָם אִישׁ לְבֵיתוֹ:
 וַיָּשֶׁב דָּוִד לְבֵרֶךְ אֶת-בֵּיתוֹ וַתֵּצֵא מִיכַל בַּת-שָׂאוֹל לְקִרְיַת
 דָּוִד וַתֹּאמֶר מִה-נִכְבַּד הַיּוֹם מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נִגְלָה הַיּוֹם
 לְעֵינַי אֲמָהוֹת עֲבָדָיו כַּהֲגֹלוֹת נִגְלוֹת אֶחָד הֲרָקִים: וַיֹּאמֶר דָּוִד
 אֶל-מִיכַל לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר בַּחֲרֵב־בִּי מֵאֲבִיךָ וּמִכָּל-בֵּיתוֹ לַעֲוֹת
 אֹתִי נִגִּיד עַל-עַם יְהוָה עַל-יִשְׂרָאֵל וְשִׁחַקְתִּי לִפְנֵי יְהוָה: וּנְקַלְתִּי
 עוֹד מִזֹּאת וְהָיִיתִי שָׂפַל בְּעֵינַי וְעַם-הָאֲמָהוֹת אֲשֶׁר אָמַרְתְּ
 עִמָּם אֶכְפַּדָּה: וְלִמִּיכַל בַּת-שָׂאוֹל לֹא-הָיָה לָּהּ יֶלֶד עַד יוֹם
 מוֹתָהּ:

א. מה יכלו להיות המניעים של דוד להעלות את ארון ה' לעיר דוד? ציין שני מניעים

אפשריים. (6 נקודות)

ב. קרא פסוקים 14-22.

(1) השורש כ"ד חוזר הן בדברי מיכל (פסוק 20) הן בדברי דוד (פסוק 22).

על פי כל אחד מן הדוברים, מהי התנהגות מכובדת הראויה למלך ישראל! בסב את דבריך על הכתוב. (6 נקודות)

(2) סיפור העלאת הארון מסתיים במשפט: "ולמיכל בת שאול לא היה לה ילד עד יום מותה" (פסוק 23).

מה יכולה להיות הסיבה שדווקא במשפט זה בחר המספר לסיים את סיפור העלאת הארון לירושלים? (4 נקודות)

9. קרא את **מזמור קנ"א מקומראן**

- 1 קטן הייתי מן אחי / וצעיר מבני אבי / וישימני רועה לצונו / ומושל בגדיותיו / ידי עשו עוגב /
- 2 ואצבעותי כנור / ואשימה לה' כבוד / אמרתי אני בנפשי / ההרים לוא יעידו לו / והגבעות לוא יגידו /
- 3 עלו העצים את דברי / והצואן את מעשי / כי מי יגיד ומי ידבר / ומי יספר את מעשי אדון / הכול ראה
- 4 אלוה / הכל הוא שמע והוא האזין / שלח נביאו למושחני / את שמואל לגדלני / יצאו אחי לקראתו /
- 5 יפי התואר ויפי המראה / הגבהים בקומתם / היפים בשערם / לוא בחר ה' אלהים בם / וישלח ויקהני
- 6 מאחר הצואן / וימשחני בשמן הקודש / וישימני נגיד לעמו / ומושל בבני בריתו.

א. במזמור קנ"א שלפניך ובשמואל א', ט"ז, 1-13 נזכרים פרטים דומים.

ציין שלושה פרטים דומים הנזכרים בשני הכתובים האלה. (9 נקודות)

ב. המסופר על בחירת דוד בשמואל א', ט"ז, 1-13 אינו מסביר מדוע בחר ה' דווקא בדוד למלך.

מהו ההסבר במזמור קנ"א שלפניך לבחירת דוד למלך? (7 נקודות)

בהצלחה!

זכות היוצרים שמורה למדינת ישראל
אין להעתיק או לפרסם אלא ברשות משרד החינוך